

חוק לתיקון פקודת הנמלים, תשי"ג—1953 *

תיקון
הפקודה

1. פקודת הנמלים, תתוקן כך:

(א) בסעיף 13א —

(1) במקום סעיף קטן (1) יבוא סעיף קטן זה:

«(1) (א) כל מקום בישראל שטבעה בו אניה, או עלתה על שרטון או נעזבה, באופן שהיא מהווה או עלולה להוות, לדעתה של רשות הנמלים, מכשול או סכנה לניווט או מכשול לשימוש בנמל, רשאית רשות הנמלים בהודעה בכתב, שנוסחה ואופן מסירתה נקבעו בתקנות, לדרוש מבעל האניה להעלות, לסלק או להשמיד את האניה, או להתחיל באחת הפעולות האלה, תוך הזמן ובאופן שנקבעו באותה הודעה, והבעל חייב לקיים את הדרישה על חשבונו; לא היו בעל האניה או כתבתו ידועים לרשות הנמלים, יראו הודעה שפורסמה ברשומות, ללא ציון שם הבעל, כהודעה שנמסרה לו כדין.

(ב) לא קיים בעל האניה האמורה אחת הדרישות שבהודעה או שראתה רשות הנמלים הכרח או תועלת להעלות, לסלק או להשמיד את האניה, או להתחיל באחת הפעולות האלה, לפני תום הזמן הנקוב בהודעה, רשאית רשות הנמלים לאחוז באניה, להעלותה, לסלקה או להשמידה; ואולם אם לא היו בעל האניה או כתבתו ידועים לרשות הנמלים, ופורסמה הודעה ברשומות כאמור בסופא לפסקה (א) — לא תהא רשות הנמלים רשאית לאחוז באניה לצורך העלאתה, סילוקה או השמדתה לפני תום שני חדשים מיום פרסום ההודעה ברשומות.

(ג) עד להעלאתה, סילוקה או השמדתה של האניה רשאית רשות הנמלים, על חשבון הבעלים, להאיר את האניה ולסמנה במצופים ולעשות כל פעולה הדרושה כדי למנוע או לצמצם את הסכנות הכרוכות במציאותה של האניה באותו מקום.

(2) אחרי סעיף קטן (2) ייווסף סעיף קטן זה:

«(2א) באחת הנסיבות האמורות בסעיף קטן (1) (ב) רשאית רשות הנמלים למכור את האניה כשהיא טבועה או תקועה בשרטון או עזובה, אם תמורת העלאתה או סילוקה על ידי הקונה ואם בכל תמורה או דרך אחרת; נותרה בידי רשות הנמלים כל יתרה שהיא ממכירת האניה ינהגו בה כאילו היתה פדיון מכירה לפי סעיף קטן (2).

(ב) אחרי סעיף 14ד ייווסף סעיף זה:

14ה (1) האמור בסעיף זה לא יחול אלא על אניה הרשומה בישראל.
(2) (א) אדם שנשכר ושירת כימאי באניה ונטשה בחוץ לארץ ללא סיבה מספקת על מנת שלא להמשיך שירותו בה (בסעיף זה — עריק), דינו — מאסר שנה אחת או קנס שלא יעלה על השכר שהיה נשכר באניה במשך שנה או שני הענשים כאחד.

„עריקה מאניה
ואי הצטרפות
אליה

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באב תשי"ג (28 ביולי 1953); הצעת חוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 152 מיום י"ב בשבט תשי"ג (28.1.53).
1 חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.

(ב) העדרו של אדם כאמור בפסקה (א) מן האניה בשעת הפלגתה מנמל בחוץ לארץ ולפני גמר שכירותו, ורישום העדרו זה ביומן הרשמי, ישמשו ראיה על נטישתו את האניה ללא סיבה מספקת ועל מנת שלא להמשיך שירותו בה, כל עוד לא הוכיח היפוכו של דבר.

(3) אדם שנשכר כימאי וללא סיבה מספקת לא הצטרף לאנייתו בהפלגה בים מנמל בחוץ לארץ, דינו — מאסר חודש ימים או קנס שלא יעלה על השכר שהיה נשכר באניה במשך חודש ימים או שני הענשים כאחד.

(4) אדם שנתחייב בדין לפי סעיף זה חייב להחזיר כל עודף שכר ששולם לאדם אחר שנשכר כימאי במקומו, ובית המשפט שחייב את הימאי בדין רשאי לצוות על החזרת העודף, וכן על החזרת כל סכום ששולם לו על חשבון התקופה שנשכר לשרת באניה ולא שירת בה; אין בהוראות אלה כדי לגרוע מזכותו של בעל האניה לכל סעד משפטי שהוא זכאי לו על פי חוק אחר, ובלבד שלא יהיה זכאי לסעד על נזק אחד יותר מפעם אחת.

(5) (א) אדם שנשכר כימאי לשירות באניה ונטשה או לא הצטרף אליה בהפלגה ממקום בישראל או ממקום בחוץ לארץ בתחילת המסע או בהמשכו, בין אם מעשהו מהווה עריקה מאניה ובין אם אינו מהווה, והשאיר חפציו באניה — יפקיד קברניט האניה, בהקדם ככל האפשר, את החפצים בתחנת משטרה בנמל ישראלי בצירוף רשימה המציינת את שם בעליהם ושם האניה, והממונה על התחנה יאשר את קבלת החפצים בכתב.

(ב) לא נתבעו החפצים על ידי בעליהם תוך ששה חדשים מהיום שהופקדו, יהיו החפצים לנכסי המדינה וינהגו בהם כפי שיוורה שר התחבורה.

(6) ראה בית משפט המוסמך לדון בעבירה לפי סעיף זה, שיש יסוד להניח, כי ימאי פלוני עבר עבירה כזאת, רשאי הוא, לפי בקשת בעל האניה, או לפי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או של בא כוחו, להטיל עיקול על השכר המגיע לימאי להבטחת כל סכום שהימאי עשוי להתחייב בו לפי סעיף זה.

(ג) בסעיף 15 —

(1) בסעיף קטן (1), במקום המלים „עשרים וחמישה פונט” יבואו המלים „מאתים וחמישים לירות”, ובמקום המלים „חמישים פונט” יבואו המלים „חמש מאות לירות”.

(2) בסעיף קטן (2) ובסעיף קטן (2א), במקום המלים „מאה פונט” יבואו המלים „חמש מאות לירות”.

(3) בסעיף קטן (3), במקום המלים „חמישים פונט” יבואו המלים „חמש מאות לירות”.

(4) בסופו, ייווסף סעיף קטן זה:

„(5) אדם הממלא, בין בישראל ובין בחוץ לארץ, תפקיד בהשטת אניה הרשומה בישראל, וכן בעל אניה הרשומה בישראל המרשה לאדם למלא תפקיד בהשטתה כאמור, כשאין אותו אדם מוסמך לכך לפי פקודה זו או לפי

כל תקנה שהותקנה על פיה, דינו — מאסר שנה אחת או קנס אלף לירות או שני הענשים כאחד.”

(ד) בסעיף 15א, במקום המלים „עשרים וחמישה פונט” יבואו המלים „מאתים וחמישים לירות” ובמקום המלים „חמישים פונט” יבואו המלים „חמש מאות לירות”.

(ה) בסעיף 16 (1), במקום המלים „מאה פונט” יבואו המלים „חמש מאות לירות”.
(1) בסעיף 17 (1) —

(1) במקום פסקה (ה) תבוא פסקה זו :

„(ה) (1) פיקוח על אניות הנכנסות לתחומי נמל או המצויות בו,

(ii) הגדרתה וקביעתה של כל אניה כאניה כשרה לשיט או שאינה כשרה לשיט ואיסור על הפלגתה או על השטתה של אניה שאינה כשרה לשיט הנמצאת בישראל, ולגבי אניה הרשומה בישראל — אף כשהיא נמצאת בחוץ לארץ, וכן מניעתן של הפלגה או השטה כאמור;”

(2) במקום פסקה (1) תבוא פסקה זו :

„(1) (1) ההכשרה הדרושה לקצינים, למהנדסים ולמלחים של אניות,

(ii) בחינות לקציני אניות, למהנדסיהן ולמלחיהן והסמכתם, בקורת תעודות סמיכות זרות וההכרה בהן, והאגרות המשתלמות בעד בחינות, הסמכות ובקורת תעודות כאמור;”

(3) במקום פסקה (יב) תבוא פסקה זו :

„(יב) איסור על זיהום מי נמל, נתיב מים, נהר הראוי לשיט או כל מקום ביבשה שממנו עלולה הזוהמה להיסחף לנמל, לנתיב מים או לנהר הראוי לשיט; לצורך פסקה זו אין נפקא מינה, אם הזוהמה מקורה בחמרי פסולת או בכל חומר אחר מוצק או נוזל; תקנות לפי פסקה זו יותקנו רק לאחר התיעצות בשר הבריאות;”

(4) אחרי פסקה (טז א') יבואו פסקאות אלה :

„(טז ב') ניהול יומן רשמי באניות הרשומות בישראל והחזקתו, הרישומים שייעשו בו והבקורת עליו, וכן בדבר אישור העתקים מוסמכים מרישומים כאלה, והעתקים שאושרו כאמור, יתקבלו כראיה בכל הליך משפטי; (טז ג') ביצוע הוראותיהן של אמנות בינלאומיות לעניני ספנות שמדינת ישראל היא צד להן;

(טז ד') הפקדת ערבויות או פקדונות למילוי הוראות פקודה זו או תקנה שהותקנה על פיה, תנאי הערבויות או הפקדונות, סכומם, צורתם, תקופתם ודרכי הפקדתם, וכן גיבויים והתרמתט של אותם ערבויות ופקדונות אם לא נתקיים תנאי מתנאיהם;”

2. בפקודת הנמלים ובכל חוק אחר וכן בכל מסמך שכתוב בהם „פקיד ממונה על נמל” קרי „מנהל נמל”.

פקיד ממונה
על נמל —
שינוי שם

3. אניה אשר לפני תחילת תקפו של חוק זה עברו שלוש שנים מיום שטבעה, עלתה על שרטון או נעזבה כאמור בסעיף 13א לפקודת הנמלים, ולא הועלתה, סולקה או הושמדה על ידי בעליה — דינה כדין אניה שבעליה נדרש בהודעה שניתנה על ידי רשות הנמלים לפי הסעיף האמור להעלותה, לסלקה או להשמידה ולא קיים את הדרישה, וכל מעשה שנעשה על ידי רשות הנמלים לגבי אניה כזו, לאחר יום ה' באייר תש"ח (15 במאי 1948) ולפני

הוראות מעבר

תחילת תקפו של חוק זה — ואשר היה כדין אילו נעשה לאחר תחילת תקפו של חוק זה — יראוהו כאילו נעשה כדין.

4. תקנות הנמלים (כלי שיט להפלגה בים), 1935, הידועות גם בתור תקנות הנמלים (ספינות הראויות להפלגה בים), 1935, יראו אותן כאילו הותקנו כדין.

5. תקפו של חוק זה הוא מיום כ"א באלול תשי"ג (1 בספטמבר 1953) החילת תוקפו

יוסף ספיר
שר התחבורה

משה שרת
שר החוץ
ממלא מקום ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

¹ ע"ר מס' 490 מיום 24.1.35, תוס' 2, עמ' 85.

